

Sygn. akt III KK 532/19

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 22 października 2019 r.

sprawy **M.W.**

podejrzanego o czyny z art. 190a § 1 k.k. i art. 200 § 3 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę podejrzanego
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.

z dnia 9 maja 2019 r., sygn. akt II Kz (...)

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w G.

z dnia 7 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...)

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża M.W..**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy podejrzanego jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Analiza treści zarzutów i części motywacyjnej kasacji wskazuje, że jej Autor kwestionuje jakość dokonanej przez Sąd Okręgowy w S. kontroli odwoławczej postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...), oraz jej efekt. Sprowadzają się one do wykazania, że Sąd II instancji nie rozważył w należyty sposób zarzutów i wniosków sformułowanych w zażaleniu obrońcy podejrzanego. Zapewne tak sformułowane zarzuty są wynikiem niezbyt dokładnej lektury uzasadnienia zaskarżonego postanowienia. Sąd Okręgowy w S., po przeprowadzeniu kontroli instancyjnej zaaprobował w pełni dokonaną przez Sąd I instancji ocenę dowodów, odwołując się do argumentacji tego Sądu zawartej w

pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Z kolei treść pisemnego uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 maja 2019 r., sygn. akt II KZ (...), przekonuje, że Sąd ten nie dokonał żadnej zmiany ustaleń faktycznych, a jedynie, z perspektywy zarzutów zażalenia obrońcy podejrzanego, kontroli oceny zgromadzonych dowodów i poczynionych ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji. Co istotne, Sąd Okręgowy w S. rozważył wszystkie zarzuty i wnioski podniesione w zażaleniu. Uczynił to zgodnie z wymogami art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. W szczególności, co nader istotne, należy w pełni podzielić argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego kasacją orzeczenia Sądu Odwoławczego dotyczące rzekomego naruszenia przepisu art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k. Nie ulega bowiem wątpliwości, że Sąd I instancji orzekł o środku zabezpieczającym, o jakim mowa w art. 93a § 1 pkt 4 k.k.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy, z mocy art. 535 § 3 k.p.k., orzekł jak w postanowieniu.

as